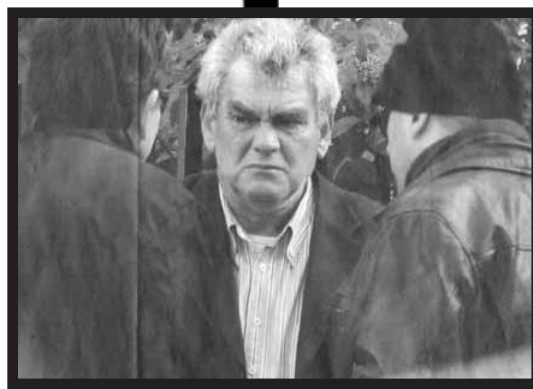
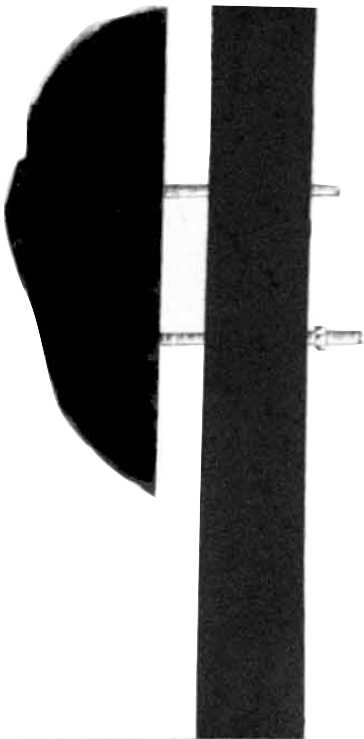

16 ΗΜΕΡΕΣ ΠΟΥ (ΔΕ) ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΑΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Το οργανωμένο έγκλημα ως πρόβλημα και η ΕΥΠ ως λύση

Ο νέος διοικητής της ΕΥΠ στοχάζεται μαζί με συνεργάτες του πάνω στη φύση και τη συνακόλουθη πάταξη του οργανωμένου εγκλήματος

Έχει ήδη περάσει εκείνο το χρονικό διάστημα που στις κοινωνίες του θεάματος μετατρέπει το συνταρακτικό σε “δε γαμείς”, οπότε την ιστορία με τον Παναγιώτη Βλαστό μπορεί και να μην την θυμάστε καν. Για θυμηθείτε όμως! Διάλογοι! Διάλογοι κατευθείαν από τις φυλακές και “αποκαλύψεις για διαφθορά” κατευθείαν από τα υπερσύγχρονα μηχανάκια της αγαπημένης μας Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών!

Κατά τη γνώμη μας βέβαια (το περιμένατε, ε;), το βασικό ζήτημα εκείνων των ημερών δεν ήταν η αποκάλυψη της διαφθοράς και η ήττα του κακού. Αλλά για να πούμε κάτι (καλά, μην περιμένετε και κανένα έπος), θα χρειαστεί τώρα να κάνουμε μια αναδρομή στα όσα ειπώθηκαν εκείνες τις ημέρες.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΟ

ΗΜΕΡΑ 1. (05.07.09) Εξαρθρώθηκε η συμμορία των απαγωγέων του εφοπλιστή Παναγόπουλου.

Μισοκοιμισμένο το πανελλήνιο πληροφορείται ότι άγνωστες, ακόμα, υπηρεσίες του ελληνικού κράτους, έπειτα από επίπονη, ή όχι και τόσο επίπονη έρευνα, ανακάλυψαν τη συμμορία που ευθύνεται για την απαγωγή του εφοπλιστή Περικλή Παναγόπουλου. Κατάλογοι ονομάτων δημοσιεύονται. Για την ώρα στο μυαλό μένει το όνομα Παναγιώτης Βλαστός.

ΗΜΕΡΑ 2. (06.07.09) Μαφία με έδρα τις φυλακές.

Τελικά μαθαίνουμε ποιες ήταν οι άγνωστες υπηρεσίες. Οι συνομιλίες καταγράφηκαν, λέει, “από τα υπερσύγχρονα μηχανήματα της ΕΥΠ”. Από αυτή τη δουλειά προέκυψαν, μας λένε, τέσσερις κούτες φίσκα c.d. Είναι οι κούτες που θα τροφοδοτήσουν εφημερίδες και τηλεόραση τις επόμενες ημέρες. Λες και τις κούτες δεν τις έχουν άνθρωποι...

ΗΜΕΡΑ 3. (07.07.09) Η δράση του συνδικάτου του εγκλήματος.

Με το μαλακό -τι διάολο, ακόμη κι αυτοί δεν τα κάνουν κάθε μέρα- οι απομαγνητοφωνήσεις αρχίζουν να δημοσιεύονται. Προς το παρόν, είναι ήπιοι: απλά μας ζητούν να γελάσουμε με τα εμπνευσμένα παρατσούκλια των κατηγορουμένων.

ΗΜΕΡΑ 5 έως 11 (από 09. έως και 14.07.09) Αιφνιδίως, πολιτικό χρώμα στην υπόθεση.

Μας σερβίρουν εξάρθρωση κυκλώματος καταναγκαστικής πορνείας που δρούσε με την προστασία μπάτσων. Αυτή η υπόθεση είναι φαινομενικά μόνο άσχετη με την υπόθεση Βλαστό. Και αυτό γιατί η μέθοδος των “αποκαλύψεων” είναι η ίδια: παρακολούθηση με τα “υπερσύγχρονα μηχανήματα της ΕΥΠ”. Αλλά και το πιο σημαντικό, γιατί και από τις δύο υποθέσεις, στην αρχή ως σταγονόμετρο, και στη συνέχεια ως χείμαρρος, αρχίζουν και δημοσιεύονται ονόματα. Δεν είναι τίποτα τυχαία ονόματα.

Μιχάλης Κυριακάκης, εδώ και τριάντα χρόνια διευθυντής των αγροτικών φυλακών Αγιάς Χανίων μεσολάβησε στο Μαρκογιαννάκη για μεταγωγή του Βλαστό στην Αγιά - τέθηκε σε διαθεσιμότητα, αλλά μετά δεν μάθαμε...

Μαρκογιαννάκης Χρήστος, αναπληρωτής υπουργός εσωτερικών για θέματα δημόσιας τάξης και βουλευτής Χανίων, όπου και οι ζηλευτές φυλακές Αγιάς αρνείται κάθε ανάμειξη - το όνομά του δεν ξανακούγεται.

Μάριος Σαλμάς, υφυπουργός υγείας· η διευθύντρια του γραφείου του, κ. Σωτηρίου, είχε κατέβει για δήμαρχος Αμφιλοχίας συνεπικουρούμενη από τον κ. Τρομπούκη, υποψήφιο δημοτικό σύμβουλο Αμφιλοχίας, υπεύθυνο ξεπλύματος του Βλαστό και γνωστό του Σαλμά “από τότε που ήμασταν παιδιά” - παρόλ' αυτά το όνομα Σαλμάς δεν ξανακούγεται.

Πάνος Καμένος, υφυπουργός ναυτιλίας και σώγαμπρος της ΦΑΓΕ· ο κουμπάρος του επίσης κανόνιζε την μεταγωγή του Βλαστό - αλλά το όνομά του δεν ξανακούγεται.

Δύο πρόεδροι ομάδων τρίτης εθνικής κατηγορίας και ένας “γνωστός παράγοντας του ποδοσφαίρου”, αγνώστων λοιπών στοιχείων όλοι τους· είχαν αναλάβει υπηρεσίες ξεπλύματος - η ύπαρξή τους δεν ξανακούγεται.

Γνωστός δημοσιογράφος, αγνώστων λοιπών στοιχείων, μεσολάβησε για τη μετακίνηση του Βλαστό. Επώθησε (και διαψεύστηκε) πως ήταν ο Μάκης Τριανταφυλλόπουλος.

Μανώλης Κουγιουμτζάκης, αρχιφύλακας φυλακών

Αλικαρνασσοῦ, είχε κινητοποιηθεί για τη μεταγωγή Βλαστοῦ στην Κρήτη:

Στ. Μεχειλιουδάκης, μπάτσος της δίωξης ναρκωτικών και “στενός φίλος” του Απ. Πετράκη, υποτιθέμενου διαπραγματευτή στην απαγωγή Παναγόπουλου. Ο Μεχειλιουδάκης πληροφορούσε τη συμμορία για την εμπλοκή της ΕΥΠ στις παρακολούθησεις τηλεφώνων από τους μπάτσους. Προσήχθη στη ΓΑ-ΔΑ τα ξημερώματα της 3ης Ιουλίου και τα είπε όλα καρτί και καλαμάρι.

P., αγνώστων λοιπών στοιχείων “ανώτατος αξιωματικός της ΓΑΔΑ”. Θεῖος του Μεχειλιουδάκη. Προς το παρόν αναφέρεται απλά ως θεῖος.

“Ο μεγάλος”, αγνώστων λοιπών στοιχείων, αρχηγός γενικών καθηκόντων, πάνω από τον Βλαστό.

Παναγιώτης Κ., “μεγάλος αστυνομικός της δίωξης οργανωμένου εγκλήματος”, στις συνομιλίες αναφέρεται ότι “αν θέλουμε τον αγοράζουμε μαζί με το γραφείο”.

Ο διοικητής της δίωξης οργανωμένου εγκλήματος, δεν κατονομάζεται, αλλά ζήτησε λεφτά για να βοηθήσει κάποιον “σκουλαρικόκια” που βρισκόταν στο στόχαστρο της δίωξης οικονομικού εγκλήματος.

Ανδρέας Β., πρώην κυπατζής, σύνδεσμος μεταξύ Παναγιώτη Κ. και Βλαστοῦ.

Περιάνδρος Ανδρουτσόπουλος, νεοναζί, καταδικασμένος για απόπειρα δολοφονίας, το όνομά του απλά “αναφέρεται” στις συνομιλίες. Δε μαθαίνουμε ποτέ με ποιο τρόπο.

Αντώνης Σαμαράς, νυν υπουργός πολιτισμοῦ και ο μόνος άνθρωπος που κατόρθωσε να αποστατήσει από τον ειδικό της αποστασίας. Οι μπάτσοι - νταβατζήδες της δεύτερης υπόθεσης, “έκαναν το σταυρό τους” να αναλάβει αυτός υπουργός δημόσιας τάξης. Το όνομά του αναφέρθηκε σε δύο δόσεις: αρχικά ως “ο ψηλός” και στη συνέχεια κανονικά.

ΗΜΕΡΑ 11. (14.07.09) Από την έδρα του εισαγγελέα στο πηδάλιο της ΕΥΠ.

Ο εισαγγελέας εφετών Δημήτρης Παπαγγελόπουλος αναλαμβάνει “αιφνιδιαστικά” αρχηγός της ΕΥΠ. Όπως όλοι έχουμε εμπειδώσει, είναι ο κατάλληλος για να ηγηθεί της μοναδικής υπηρεσίας “που διαθέτει την τεχνολογία και την τεχνογνωσία για να αντιπαλέψει την αξιοποίηση της σύγχρονης τεχνολογίας από το οργανωμένο έγκλημα”, δηλαδή να παρακολουθεί τηλέφωνα.

ΗΜΕΡΑ 14. (17.07.09) Ξέρουν τον αρχηγό και δεν τον λένε.

Ο “P.” και ο “Παναγιώτης Κ.” τελικά κατονομάζονται από την γνήσια φωνή της ΕΥΠ στην Ελλάδα, δηλαδή την “πιπεράτη” φασισοφυλλάδα Espresso. Ο Παναγιώτης Κ. είναι ο Παναγιώτης Κοτσάκης, μπάτσος της δίωξης οργανωμένου εγκλήματος. Ο P., θεῖος του μπάτσου της δίωξης ναρκωτικών που ήταν φίλος και πληροφοριοδότης των εγκληματιών, είναι ο Γιάννης Ραχωβίτσας, γνωστός στις εφημερίδες ως ο “έλληνας Κάλαχαν”, υποστράτηγος της ΓΑ-ΔΑ και γενικός αστυνομικός διευθυντής Αττικής.

Στην δίπλα σελίδα, έπειτα από γενικής φύσης προβληματισμούς σχετικά με την ταυτότητα του “μεγάλου αρχηγού” που βρίσκεται πάνω από τον Βλαστό, παρατίθεται απομαγνητοφωνημένος διάλογος όπου ο “αρχηγός” εμφανίζεται ικανός να απολύσει, αν θέλει, τον διευθυντή της φυλακής Τρικάλων. Δηλαδή, ακριβώς δεξιά της σελίδα όπου για πρώτη φορά αναφέρεται το όνομα του Γιάννη Ραχωβίτσα, υπονοείται ότι ο “μεγάλος αρχηγός” είναι υψηλόβαθμος μπάτσος, “πρόεδρος του Συμβουλίου τάδε”.

Πολλές φορές η καλή εφημερίδα είναι μάλλον ακατανόητη για τους αναγνώστες της. Είναι φυσικό, γιατί τα γραφόμενά της δεν απευθύνονται σε αυτούς. Πάντως το όνομα Ραχωβίτσας δεν αναφέρεται ξανά.

ΗΜΕΡΑ 16. (19.07.09) Η ΕΥΠ στον πόλεμο κατά του εγκλήματος.

Μιλάνε στα αλάνια, μιλάνε και στα σαλόνια. Ο νέος διοικητής και υψηλόβαθμο στελέχη της ΕΥΠ μιλάνε στην Καθημερινή και βάζουν τάξη στο χάος.

Πρόλογος: Όπως είδαμε στις περιπτώσεις του κυκλώματος της πορνείας και της συμμορίας Βλαστοῦ [σ.σ: είδατε που δεν ήταν άσχετα;], τα πράγματα με το οργανωμένο έγκλημα είναι σοβαρά. Συνεπώς, από εδώ και πέρα, η ΕΥΠ εντάσσεται στο μέτωπο που συγκροτείται για την ανάσχεση της δράσης του οργανωμένου εγκλήματος.

Κυρίως θέμα: Άμεσος στόχος της ΕΥΠ είναι “να περιοριστεί και να ελεγχθεί ο τζίρος εκατομμυρίων ευρώ που διοχετεύονται στην αγορά από το εμπόριο που έχει στηθεί γύρω από το φαινόμενο της λαθρομετανάστευσης”. Τα κυκλώματα που διαχειρίζονται τη διαμονή και τη διοχέτευση των μεταναστών στην παράνομη εργασία είναι ευρύτατα και “εκατοτάδες πολίτες έχουν διαβρωθεί από τα κυκλώματα των λαθρεμπόρων, ακόμη και πολίτες που μέχρι πρότινος δεν είχαν μυρωδιά από παράνομες δραστηριότητες”. Η Ελλάδα έχει καταστεί “χώρα πέρασμα για διακίνηση ναρκωτικών, όπλων και ανθρώπων” και το δυσοίονο είναι πως στις δραστηριότητες αυτές “εμπλέκονται και πολίτες υπεράνω πάσης υποψίας, είτε εν γνώσει είτε εν αγνοία τους, συμβάλλοντας στο ξέπλυμα του παράνομου χρήματος που τροφοδοτεί νόμιμες δραστηριότητες συντηρώντας επιχειρήσεις, εμπορικούς τομείς ευρείας κλίμακας”.

Όσο για επίλογο, επίλογο δεν είχε το ρεπορτάζ, οπότε ξαναδιαβάστε το παραπάνω γιατί είναι σημαντικό κι έπειτα μπορούμε να γράψουμε εμείς το κατι τις μας.

Συμπεράσματα

Ναι λοιπόν, οι μυστικές υπηρεσίες ετούτης εδώ της χώρας είναι σε θέση, όποτε παραστεί ανάγκη, να ελέγξουν ασφικτικά το σύνολο των μέσων μαζικής ενημέρωσης, να απειλούν αιτιώρητα έως και υπουργούς και μετά να σωπαίνουν για όσο τους αρέσει. Το ξέραμε αυτό από την υπόθεση των Πακιστανών και την υπόθεση των υποκλοπών και όποιος δεν το θυμάται κακό του κεφαλιού του. Αλλά ας μη σταθούμε στα προφανή.

Πολύ περισσότερο ενδιαφέρον, και πολύ πιο ταιριαστό με το θέμα μας, είναι το ζήτημα του “τζιρου των εκατομμυρίων ευρώ από το εμπόριο που στήνεται γύρω από το φαινόμενο της λαθρομετανάστευσης”. Ας τον σκεφτούμε για λίγο αυτόν τον τζίρο: Όπως λοιπόν συμβαίνει με κάθε νομική απαγόρευση, έτσι και η απαγόρευση της μετανάστευσης δημιουργεί γύρω της ένα πεδίο παράνομων σχέσεων που μπορεί να ελεγχθεί. Ειδικά εκείνοι που έχουν ως έργο αφενός να ελέγχουν την παρανομία και αφετέρου να την επιβάλλουν και να την παράγουν, δηλαδή οι μπάτσοι και οι κάθε άλλου είδους “κυνηγοί της παρανομίας”, αμέσως και μόνο με το γεγονός της απαγόρευσης αποκτούν νέες εξουσίες. Εξουσίες πάνω στο απαγορευμένο. Και αυτές οι εξουσίες μεταφράζονται άμεσα σε χρηματικά ποσά. Με το γεγονός της απαγόρευσης, οι μπάτσοι, οι υπάλληλοι που ασχολούνται με τη μετανάστευση και τα λοιπά παράσιτα αποκτούν άμεση πρόσβαση σε ροές χρημάτων που προέρχονται από τον κανονιστικό ρόλο που παίζουν όλοι αυτοί σχετικά με την παρανομία.

Οι σκέψεις μας ως εδώ παραμένουν στην επικράτεια που είναι γνωστή σαν “διαφθορά”. Αλλά θα ήταν αφελές να παραμείνουμε εκεί. Οι διαρκείς ροές χρημάτων από το “έγκλημα” προς τους κρατικούς

μηχανισμούς, αμέσως δημιουργούν για αυτούς τους μηχανισμούς νέες ανάγκες: Κατ’ αρχήν υπάρχουν ανάγκες διανομής: Ποιός θα πάρει τι και πόσο από τις ροές χρήματος; Και ποιός θα αποφασίσει αυτό το “ποιός και πόσο”; Αλλά ακόμη πιο σοβαρό είναι το ζήτημα της επέκτασης: Η μονιμότητα των ροών χρήματος από το έγκλημα προς το κράτος δημιουργεί στο εσωτερικό του ίδιου του κράτους περιοχές που έχουν συμφέρον να επιδιώξουν την επέκταση της παράνομης δραστηριότητας. Είναι μέσα από αυτούς τους (κατά τη γνώμη μας λογικούς) συλλογισμούς που μπορεί να καταλάβει κανείς ότι “η διαφθορά” ως μεμονωμένο φαινόμενο δεν μπορεί να υπάρξει.

Αντιθέτως, οι ροές χρήματος δημιουργούν στο εσωτερικό του κράτους θύλακες όλο και πιο οργανωμένης εγκληματικότητας που έργο έχουν να ελέγξουν κερδοφόρα και να αναπτύξουν περαιτέρω τις παράνομες δραστηριότητες. Σήμερα, είκοσι χρόνια μετά την είσοδο των πρώτων μεταναστών στη χώρα, η ίδια η παράνομη κατάστασή τους και η επιβολή της έχει οδηγήσει σε ένα κράτος μισοεγκληματικό. Γι’ αυτό και άνθρωποι όπως ο καινούριος διοικητής της ΕΥΠ είναι αυτή τη στιγμή σε θέση να εντοπίζουν με λίγες κουβέντες ότι η τεχνητά παράνομη κατάσταση των μεταναστών γιγαντώνει τους κύκλους του παράνομου κεφαλαίου, ταιμεντώνει τη σχέση αυτού του κεφαλαίου με τους κρατικούς μηχανισμούς και δημιουργεί μικρές και μεγάλες μαφίες σε όλα τα μήκη και πλάτη των κοινωνικών σχέσεων. Δεν είναι δεινοί φιλόσοφοι γνωρίζουν εκ πείρας.

Κατά τη διάρκεια των 16 ημερών που μας απασχολούν, οι μυστικές υπηρεσίες απείλησαν πρόσωπα του δημόσιου βίου, παραίτησαν υψηλόβαθμους μπάτσους, πάνω από όλα όμως, διεκδίκησαν για τον εαυτό τους έναν αναβαθμισμένο ρόλο, έναν ρόλο παρέμβασης στο εσωτερικό της χώρας και τον διεκδίκησαν δημόσια. Όσο για το τι σημαίνει αυτό το “αναβαθμισμένος”, είναι εύκολο να σημειώσουμε ότι μετά τις 16 ημέρες η ΕΥΠ μπορούσε να ασχολείται μέχρι και με την πρόληψη πυρκαγιών. Ίσως όμως να ήμασταν πιο κοντά στην πραγματικότητα αν είχαμε κατά νου το διακύβευμα όπως ακριβώς το λέει ο νέος αρχηγός της ΕΥΠ: “ο έλεγχος” του χρήματος (και άρα της δύναμης) που προέρχεται από την τεχνητή παρανομοποίηση των μεταναστών εργατών καθώς αυτό διοχετεύεται και θρέφει τους κύκλους του παράνομου κεφαλαίου. Η αλλιώς η πολιτική ηγεμονία πάνω σε μια από τις βασικές διαδικασίες παραγωγής εξουσίας στη σημερινή Ελλάδα, δηλαδή η ηγεμονία πάνω στη γιγάντωση του παράνομου κεφαλαίου και στη σύνδεσή του με τους μηχανισμούς του ελληνικού κράτους. Που δε θα πούμε πως κατρακυλά στο φασισμό; Θα ‘ταν ευφημισμός κάτι τέτοιο, άσε που η ιστορία δεν επαναλαμβάνεται.

